

... aneb**Nůž na kuchání kuřat jako vražedná zbraň**

S Martou se Pavel seznámil na jaře roku 1995. Potkali se v hostinské restauraci v České Třebové, kam chodili s železnou pravidelností všichni místní „štamgasti“. Po několika skleničkách si vzájemně padli do oka a zanedlouho se Pavel ke své nové lásce stěhoval. Ona invalidní důchodkyně, on dělník provádějící výkopové práce. Co na tom, že se Marta ráda napila - vždyť když byla střízlivá, vařila mu i prala. A to chlap, který je sám, přece potřebuje. Ostatně ani on nebyl bez chyby. Dvakrát rozvedený, několikrát soudně trestaný, neschopen kontrolovat vlastní konzumaci alkoholu. Když zjistil, že jeho družka pije víc než on, přešel to. Jen kdyby nedělala ty věci... a on kdyby tolik nežárnil! Občas se neudržel a udělal doma „pořádek“. Výsledkem byly její pohmožděniny, oděrky a vyražené zuby. Marta pak nevycházela několik dní z domu, dokud se jí rány nezahojily. Nikdy nic neoznámila, nikdy si nestěžovala. Její bývalý manžel, který žil po rozvodu ve stejném bytě se svojí novou družkou, se do hádek raději nepletl. Jen jednou: „Zase dělali bordel. Slyšel jsem rány a křik. Bývalá manželka volala o pomoc, tak jsem zavolał policii.“ Chvilí byl klid, ale za pár dní se vše opakovalo znovu.

Toho osudného dne šel Pavel hned po práci ke kamarádovi zabít a porcovat kuřata. Aby jim šla práce rychleji od ruky, popíjeli jablečnou kořalku a pivo. Když se objevila Marta, pokračovali společně do místní restaurace, kam se v tuto odpolední hodinu trousili i další jejich kamarádi. Pavel, který se dušoval, že pije zásadně pouze pivo desítku, vodku a borovičku nezklamal ani tentokrát. Když však zdejší obsluha odmítla jednomu z podnapilých hostů nalít, rozhodl Pavel, že půjdou společně k nim domů. Pro jistotu poslal Martu do večerky pro nějaký alkohol - co kdyby doma došly zásoby. Jen co se družka objevila ve dveřích s taškou plnou piv a lahví vodky, sklídila obdiv i uznání. Za bujarého veselí připravila pro hosty večeri a mejdan mohl začít. Nic netrvá věčně a tak za necelou hodinu nebylo opět co pít. Když se objevil parták Kamil a nabídl se, že kamarády osobně rozveze domů, souhlasili. Marta se nabídla jako doprovod. Spolu s Pavlem zůstal v bytě pouze Honza, který vzal za vděk kuchyňskému otomanu.

Poté, co všichni odešli, nemohl ale Pavel vzteky usnout. Představoval si nevěru své družky a znovu pocítil ten dobře známý nával žárlivosti. Když se dlouho nevracela, šel ji hledat po nočních restauracích. Domů se však vrátil s nepořízenou. Okolo půlnoci přišla Marta, která byla v silně podnapilém stavu. Když rozsvítila, vzbudil se Pavel. Sám ve stavu těžké opilosti a navíc plný hněvu a žárlivosti svou družku slovně a poté i fyzicky napadl. „Řval jsem na ní kde byla, kde se zase ku... a nadával jí, že je dě... Nejvíce mě provokovala tím, že neustále opakovala, že nemám pravdu, že to tak není. Lhala mi prakticky odjakživa. Kdyby byla ticho,

pravděpodobně bych se uklidnil,“ uvedl později do protokolu Pavel. Do celého incidentu se v té době pokusil vstoupit Honza, který spal ve vedlejší místnosti a kterého probudil hluk. Když se však pokoušel zmírnit Pavlovu stoupající agresi, byl z pokoje hrubě vykázan. I když byl v té době rovněž v podnapilém stavu, silné facky a rachot padajícího skla mu utkvěly velice živě v paměti. Zatímco se chystal raději usnout, vrcholilo vedle drama.

Během důrazného naléhání, aby se Marta přiznala k nevěře, ji rozlícený Pavel úderem pěstí srazil k zemi. Zde do ní začal nekontrolovatelně kopat a vyhrožovat zabitím. Po chvíli ji chytil oběma rukama za krk a snažil se jí zvednout. Když se mu to nepodařilo, začal v této poloze družce tlouci hlavou o dřevěnou desku konferenčního stolku. Vulgární nadávky se stupňovaly, pláč a křik neustával. Aby si trochu konečně odpočinul (celý konflikt trval téměř hodinu), chopil se popíjet lahvové pivo. Náhle spatřil pracovní aktovku. Věci vzaly rychlý spád. Když zasáhl hosenou taškou svou družku do ramene, vysypal se na zem její obsah. Pavel si všiml nože, se kterým téhož dne zabíjel u známého kuřata. Uchopil jej do pravé ruky a v afektu bodl ženu do břicha. Pláč zraněné a krev prosakující přes její oděv přiměly Pavla „rozumně“ jednat. „Táhni si umýt tu držku,“ rozkřikl se na svou milou. Martu dle svých slov nakonec sám ošetřil: pomohl jí svléknout, doprovodil ji do koupelny a přinesl čisté prádlo a ručník. Ránu „vydesinfikoval“ kolínskou vodou, kterou používal po holení. Poté šli společně spát. Zranění již prý nepřikládali větší důležitost.

Druhý den ráno odešel Pavel spolu s kamarádem normálně do práce. Rozloučil se s Martou, která byla v tu dobu ještě v posteli a zabouchl dveře. Rovnou z práce šel jako jindy přímo do hospody a domů se vrátil podnapilý. Marta, která se celý den dívala na televizi a trpěla bolestmi, žádala druha po jeho příchodu, aby zavolal doktora. Ze strachu z toho, co jí udělal a také z policejního vyšetřování svou milou uprosil, aby nikam nevolali. Místo toho jí uvařil čaj a párek, který ji nakrájený přinesl do postele. Následujícího dne se vše opakovalo. Po večerním příchodu z restaurace připravil Pavel své družce jídlo, pomohl s doprovodem na WC. I když se její bolesti stále stupňovaly, ze strachu opět odmítl zavolat doktora. Ve čtvrtek ráno ji před odchodem do práce připravil větší množství čaje a džusu. Martě, která se v té době již prakticky nemohla sama pohybovat slíbil, že cestou z práce vyhledá lékařskou pomoc. Místo toho však odpoledne zamířil opět do hospody a vrátil se podnapilý až k večeru. „Marta ležela na gauči. Když jsem se dotkl její ruky, byla studená. Poznal jsem, že je mrtvá,“ vzpomínal později na policii. Nález družky oznámil ještě téhož dne na místním policejním oddělení.

Ve svých pětáctyřiceti letech měl Pavel za sebou velmi pestrou minulost. Z vyšetřovacího spisu lze mimo jiné zaznamenat následující: obžalovaný vychodil zvláštní školu, několikrát propadl, nastoupil na zahradnickou školu, ale nedoučil se, v období let 1971 až 1995 desetkrát soudně trestán za krádeže, neplnění vyživovací povinnosti a nedovolené ozbrojování, dvakrát rozvedený, z prvního manželství 3 děti, absolvoval roční protialkoholní léčení, bývalou manželku i děti fyzicky napadal, vyhrožoval zabitím, v jednom případě manželka ošetřena na lékařské pohotovosti po úderu popelníkem do obličeje atd.

Pavel byl hned následujícího dne po svém doznání obviněn z trestného činu vraždy. Současně byla podána žádost s návrhem na vzetí obviněného do vazby, které soud vyhověl. Při rozhodování o výši trestu soud vycházel ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, který potvrdil násilnou smrt poškozené. Jako příčinu smrti uvedli znalci úrazový šok, přičemž žena zemřela v důsledku úrazových změn. Jednalo se o mnohočetná poranění hlavy, krku a horních končetin, mnohočetné oděrky a krevní podlitiny, dále bodnořezné poranění v podbřišku, přičemž bodný kanál pronikl břišní stěnou, stěnou močového měchýře a končil na stěně dělohy. Znalci se rovněž shodli na tom, že pokud by zraněné byla poskytnuta neodkladná chirurgická pomoc, její život by byl s velkou pravděpodobností zachráněn. K posouzení duševního stavu obviněného byl rovněž vypracován posudek, ve kterém znalci nepotvrdili u posuzovaného žádnou duševní chorobu. Soud se rovněž zabýval otázkou, zda obžalovaný jednal v úmyslu poškozenou usmrtit, což se nakonec neprokázalo. Po zhodnocení všech důkazů soud čin obžalovaného kvalifikoval jako trestný čin ublížení na zdraví a odsoudil jej k trestu odnětí svobody v trvání devíti let.